

An abstract painting by Stipe Golac, featuring a dense composition of bold, expressive brushstrokes. The background is a vibrant red, overlaid with thick black lines and shapes. Several large, stylized eyes are depicted, some with red irises and others with blue or purple. The overall effect is one of intense energy and emotional depth.

STIPE GOLAC

SLOBODNA MISAO
VELIČINA JE
SVIH VELIČINA

Stipe Golac

SLOBODNA MISAO
VELIČINA JE SVIH
VELIČINA

Stipe Golac
**SLOBODNA MISAO
VELIČINA JE
SVIH VELIČINA**

Nakladnik
Stajer-Graf, Zagreb

Za nakladnika
Stanko Jerkić

Urednica
Marijana Rukavina Jerkić

Recezent
Marijana Musić Mašić, prof.
Anela Serdar Pašalić, prof

Likovni prilozi
Stipe Golac

Lektorica
Anela Serdar Pašalić, prof.

Grafička priprema
Oskar Pigac

Tisak
Stajer-Graf, Zagreb, lipanj 2020.

ISBN 978-953-8105-16-6
CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice
u Zagrebu pod brojem 001067527.

STIPE GOLAC

**SLOBODNA MISAO
VELIČINA JE
SVIH VELIČINA**

Stajer-graf
Zagreb, 2020.

Knjigu izdaje obitelj uz potporu Grada Gospića i Ličko-senjske županije.

Stipe Golac, moj dragi prijatelj...

Dok ispred mene stoji hrpa njegovih aforizama prepisana vrijednom rukom njegove drage supruge razmišljam o Stipi, životu, umjetnosti i vječnosti.

Njegova velika ljubav, aforistika, ponovo oživljava svakodnevne misli, preokupacije i zabrinutost pisca nad današnjim svijetom i društvom u cjelini.

I ovaj put Stipe se bavi političkim temama, temama mladih ljudi koji traže sigurnost i sreću te vjerom i nevjerom čovjeka u Boga i u državne institucije, ljubav kao pokretač života.

„Vjerujem u snagu duha, vjerovanje, ludom radovanje.“

„Napokon nešto lijepo za radnika i seljaka – nova lopata.“

„Što je u srcu i duši, ne može se izgubiti.“

Stipe Golac bio je velikan kulturnog života grada Gospića, Like i Hrvatske. Osebnost, ogromne snage, umjetničke duše, slikao je i pisao do zadnjih dana svog života.

Napisao je 16 knjiga aforizama i na posljednje tri, imala sam čast surađivati s njim. Bili su to lijepi trenutci razgovora o književnosti, aforizmima i naravno slikarstvu kao njegovoj primarnoj ljubavi.

Uvijek je tu bila i gospođa Slavica, koja je svojim blagim očima oplemenjivala čitavu prostoriju gdje bi se vodio razgovor.

Stipe Golac nije prihvaćao pojam provincije kao određena čovjekova svjetonazora, ona je po njemu bila izraz čovjeka unutarnjeg stanja. I po tome je Stipe bio građanin svijeta.

Čast mi je, zadovoljstvo, što sam mogla među prvima
pročitati ove aforizme, ovu njegovu posthumnu zbirku, koju
je on u „žaru kovo“.

Hvala na svemu, hvala i Slavici na beskrajnoj ljubavi i
ustrajnosti da se ova zbirka objavi.

Bila mi je čast.

Marijana Musić-Mašić, prof.

Rukopisna zbirka aforizama akademskog slikara i književnika, gospodina Stipe Golca,

„Slobodna misao- veličina je svih veličina“, u izdanju Stajer – Grafa iz Zagreba, na više od 130 stranica pisanoga teksta, sedamnaesti je autorov književni uradak. Ovaj uradak objavljen je posmrtno i u trenutku prvih iščitavanja i pisanja dojmova prožimaju me sjećanja na druženje s autorom, njegove uvijek zanimljive opaske, aktualizacija i mirnoća kojom je oksimoronski vatreno progovarao o problemima današnjice, nikada se ne mireći s onim što nije dobro. Iz vatrenih emocija, u borbi s bolešću, svjestan da mu se bliži kraj života, nastali su i aforizmi skupljeni u ovoj zbirci.

Koliko su oni drukčiji ili sličniji dosadašnjima, teško mi je objektivno govoriti. Slijedeći profesionalni i osobni habitus autor s minucioznom detaljnošću slaže riječi u strukturu aforizma, pazeći na vjerodostojnost, originalnost i uvjerljivost. Vjeran je dakako i osobnom jezično – stilskom diskursu po kojemu je prepoznatljiv u svijetu aforizama, istančanom britkošću, uvjerljivom ironijom i zanimljivim nizanjem jezičnih komponenti u ekspresivnu tvorevinu koja razara vremenske i prostorne granice i postaje slobodna i velika baš poput naslova o kojemu pišem.

U sadržajnom smislu, autor je svestran; dotiče teme iz različitih životnih područja, neke su nam od prije poznate, nekima pridaje posebnu pozornost, a neke po prvi puta otvara. Vjerujem da to „prvo otvaranje“ ima veze s bolešću; autora je za života krasila iznimna realistička vizija življenja i sada kada postaje svjestan susreta sa Svevišnjim otvara se lepeza slobodnih i čistih motiva. Hiperbolično se pušta u božje ruke ističući vrijednost ovozemaljskog življenja. Naglašava važnost vlastitih aforizama kao vjernih prijatelja, ističe bezuvjetnost suprugine ljubavi i svijeta koji ga okružuje.

Služeći se raznim pjesničkim figurama i oštrim perom slikara i književnika pred čitatelja stavlja zanimljiv motivsko – tematski slijed: slobodna misao, domovina, ljubav, žena, zlo, ljudi – s različitih dimenzija gluposti i pameti. Socijalnu komponentu prožima suosjećanjem s narodom kroz nacionalne simbole zastave obješene na pola koplja, egzodusom, himničkim zanosom pjesme koja implicira nezadovoljstinu, nemir i siromaštvo. U naletu doživljenosti domovine i malog čovjeka, osjeća se nagli rez i sasvim iskreno ogolijeva vlastitu osobnost stavljajući pred čitatelja rezultate tzv. životne bilance dobivene poštenim i ravnomjernim kretanjem životnim dionicama. Potom slijedi iskustvo, a ono je neprocjenjivo.... Pitanje vlastitoga JA, slikarskog, književnog, ljudskog I na kraju Anđeli čuvari – dimenzija novoga života, odlaska tamo negdje u nepoznato.

„JA! Moj kist i moja olovka, živimo život!“

Zaključno: pozdravljam izdavanje zbirke aforizama „Slobodna misao-veličina je svih veličina“ o kojoj će najbolje znati prosuditi čitateljska publika, poklonici aforističke misli i javno mijenje. Ona ne znači da je ovo kraj Golčevih aforizama. U području hrvatske aforistike autor i njegovi aforizmi živjet će do vijeka i biti vjerni svjedoci jednog vremena, jednog umjetnika i njegova kraja. Prepoznatljivi, vjerujem u dimenziji zavičajnosti i baštini ličkoga i hrvatskoga tla.

Na tragu svega izrečenog, zahvaljujem obitelji Golac na ukazanom povjerenju, a svima drugima od srca preporučujem ovu zbirku!

Dragog profesora neka čuva dragi Bog: „Čovjeku ispunjenom ljubavlju, smiješi se kraljevstvo nebesko!“

Anela Serdar Pašalić prof.

TKO MAŽE OČI
NARODU
NE VIDI DALEKO.

Prva zapovijed: budi čovjek. Ako nisi, badava ti sve
druge zapovijedi.

Mi smo se prodali i više nas nitko ne može kupiti.

Misli da ne misliš; može i tako, samo koliko dugo.

Lijepo je biti čovjek ako si čovjek.

Reforma na reformu, samo što se ne potuku.

Dobro i loše se ne vole. Nemaju zašto.

Usijane glave s jedne i s druge strane, a mi bismo htjeli
rješavati probleme.

U sudaranju sa životom ne udarajte jako da vas život ne shvati
ozbiljno.

Ako sam ja njima nitko i ništa, što su tek oni meni.

Što bi ljudi da nema čovjeka? Odavno bi nestali s lica zemlje.

Svaki je prvi nakupac, svaki drugi prekupac, svaki treći siromah.

Pola ure kulture: Vama, Nama i Njima. Ako što ostane, bit će i za vas.

Dok je bilo svi su rasipali, nije se na malo gledalo.

Svi hoće imati vruga uza se, da ih čuva od vragova.

Ja i samo ja. Sve drugo mu smeta.

U njihovom društvu radniku je progorjelo mjesto.

Dobro je što narod može trpjeti. Hvala Bogu, ima kondicije.

Put zdravog razuma je najčešće neprohodna cesta.

Crna ovca - koja je to zvjerka? Ni vuk je neće.

Kako je – tako je. Skromnome je uvijek dosta.

Za bolje sutra isplati se boriti još danas.

Nije šuma kontejner za smeće.

Digni glavu, ne gledaj poda se!

Glavu gore, idemo dalje.

Danas su ljudi sve više na vraga nasađeni.

Volim anđele čuvare i naše policajce.

Kad vam ukrivo krene, ravnajte pravac.

Vjerovao im je dok ga nisu prevarili.

Uvijek se nađe vrag kako bi čovjeku zagorčao život.

Prazni džepovi ubrzo postaju krpa.

Politika koja ne zna što hoće, izgubit će bitku.

Treba biti čovjek da bi uživao.

Tko traži, uvijek nađe.

Nespreman se popeo do vrha, natrag se vraćao u
slobodnom padu.

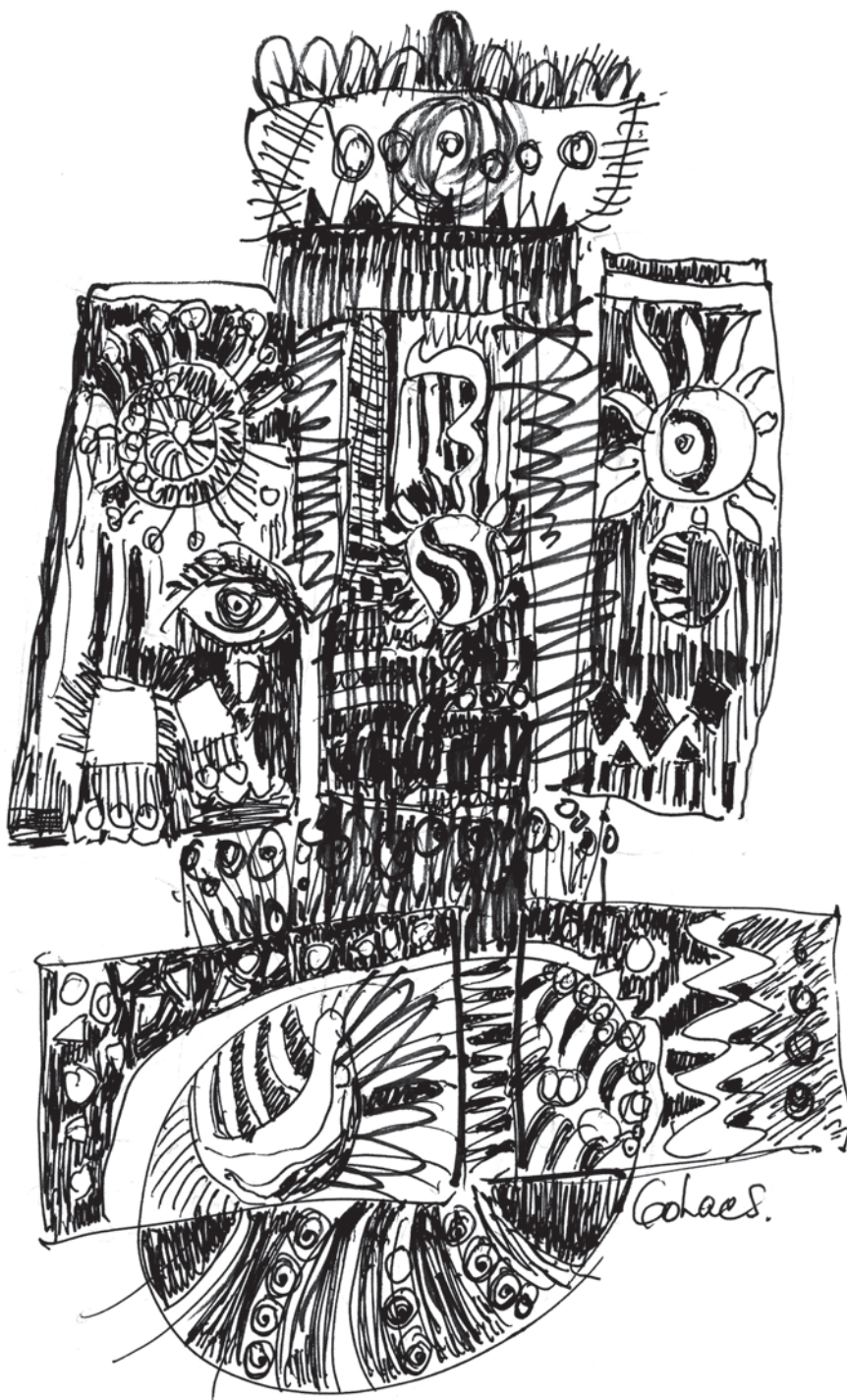

OSNAŽENE MISLI
SPORIJE SE
TROŠE.

Geniji i u sitnici vide veličinu.

Vrijeme juri. Neka juri, ja ću polagano.

Zaronio je preduboko, zato nije izronio.

Malo po malo. Daj Bože da tako bude i sutra.

Zdravlje je na vrhu, Bog je iznad.

U što se sve nisu zaklinjali. U Boga nisu jer su
nevjernici.

Naši radnici su nesretni, traže sreću u nesreći.

Vjerujem u snagu duha, vjerovanje ludom radovanje.

Što može bolje od boljega, može još bolje.

Kad ti iskustvo govori, zapiši svaku riječ i dobro pazi
da nisi koju preskočio.

Tražim zidara - nema zidara, tražim mehaničara -
nema mehaničara, tražim li radnika tek sam onda
nastradao.

Tko je uz njih, bliže je svemu.

Za dobar i pošten život, treba se dobro i pošteno
namučiti.

Najbolje je držati jezik za zubima, gdje mu je i mjesto.

Moj narode! Zvuči umiljato.

Dok se mi mirimo, godine prolaze.

Skromnom ne treba puno, zato je sretan čovjek.

Sloboda plus Domovina; može li išta ljepše?

Ako si kamen budi kamen, ako si čovjek budi čovjek.

Baš zato što je život kratak, zato je i sladak i težak.

Kad padne s visokog položaja, hvata se za slamku.

S osmjehom na licu ljepše izgledate.

Udruženi kapital oderat će radnike.

Kad zlo dođe, vi bježite ili se borite. Jedno i drugo je opravdano.

To što smo prokockali, nikad više naše.

Čovjek je čudo. Još kada bi znao koliko.

Nisi ti mačji kašalj, ti si
tigar od papira.

Što se događa s našom politikom? Ništa naročito, sve
ide po starom.

Skepticizam, ne vjeruje ni u koga, osim u sebe
samoga.

Naoružao sam se istinom, u borbi za bolje sutra.

Stani – pani! Tko se prvi dignu, njegovo je.

Uvijek se može bolje. Radite i saznat ćete kako.

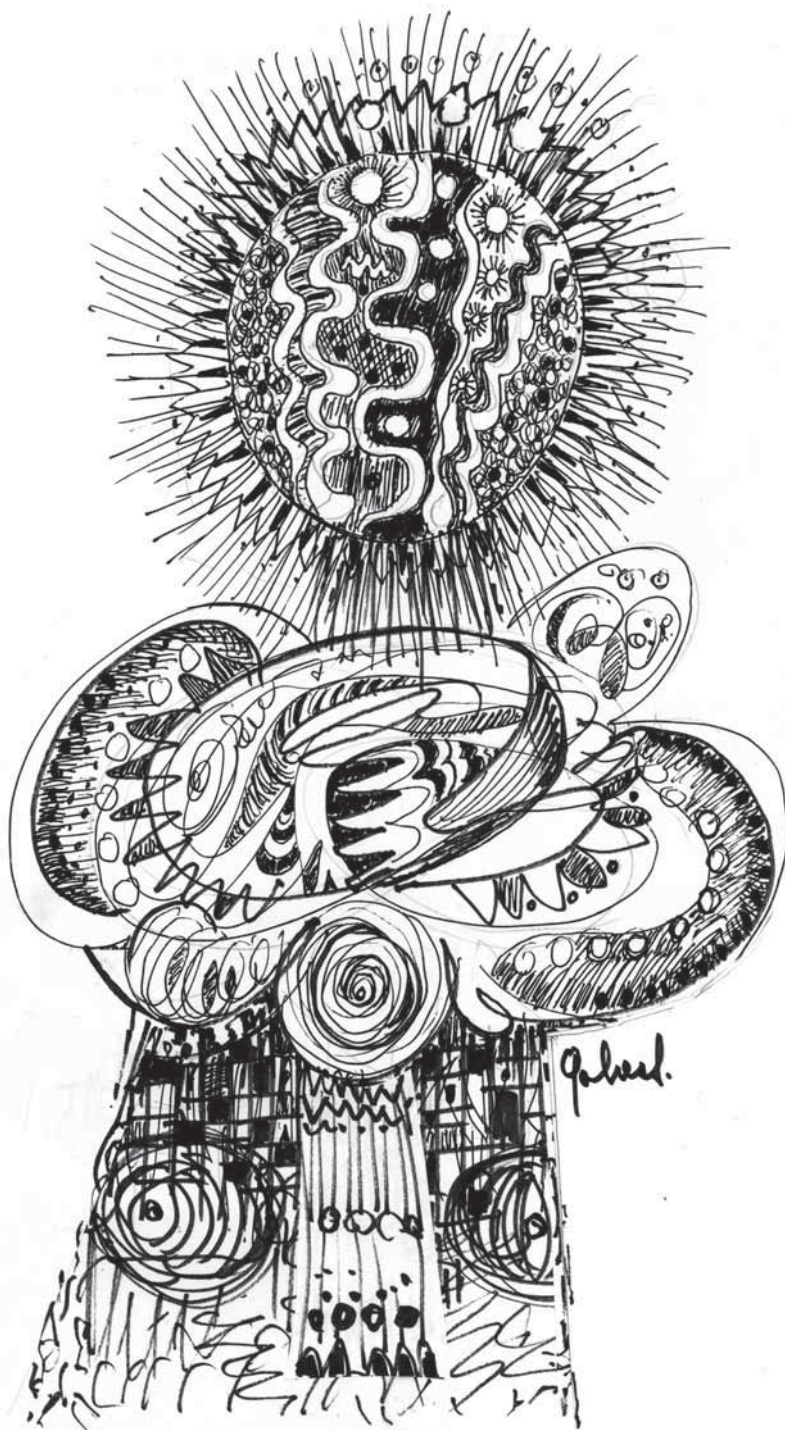
Kad smo iskopali sjekire, znao sam da se
nevrijeme sprema.

ZA SPAS DUŠE
JEDINO JE LJUBAV
DJELOTVORNA.

Kad ne vidite nikoga ispred sebe, crno vam se
piše.

Kad dođete u mirovinu tek tada shvatite što
je život.

Upornost je snaga koja pobjeđuje.

Zapamti i čekaj priliku.

Ne trči ispred rude kad su konji siti i napiti.

Dobro došlo i otišlo. Nismo ga znali zadržati.

U borbi za vlast pamet je suvišna.

Klekni i moli. Zapovijed je jačih.

Svi mi nosimo teret naše politike.

Propadamo li iz dana u dan
gdje ćemo biti za godinu dana?

Trebamo zasukati rukave.
Nažalost, kratki rukavi nisu više u modi.

Dobro je da susjedi nisu rogati. Što bi bilo da jesu?

Da nisam umirovljenik, bio bi čovjek.

San snova – biti prvi do Boga.

Turistički izlet radnika: iz kuće, pred kuću i natrag u kuću.

Sportaši godine imaju puno godina iza sebe.

Sreća naša, još nismo potonuli, držimo se za rep
Europske unije.

Nije mu dosta što je uzvišen, hoće biti preuzvišen.

Kad nam je svanulo, mi smo još spavali.

Spasio se iz plićaka snagom vlastite volje.

Nećete s istinom samo tako.
Ona gađa uzduž i poprijeko.

S istoka pušu oluje, sa zapada uragani.

Budi čovjek, budi čovjek, budi čovjek!
Ne znam komu, čemu i zašto?

Tehnologije se razmahale, prijete sa svih strana.

Roboti su spremni! Evo nama tuge i jada.

Volimo se, grlimo se, ljubimo se!
Možda, jednog lijepog dana.

Od četiri milijuna Hrvata najviše je onih što ne rade ništa.

I mravu je stalo do života jednako kao i slonu.

Prvi put sam bio u politici, drugi put ne daj Bože.

KAD ZLO UGRIZE,
RANA TEŠKO ZARASTA.

Lakomisleni zdravlje ne čuvaju.

Od kada sam na koljenima bole me i duša i tijelo.

Što ti je mrav? Čudo za čuđenje.
Gledam ga i divim mu se.

Ništa bez čovjeka, a čovjeka ni za lijek.

Ponos je tvrđava za obranu i napad.

Hrane nas svim i svačim,
najviše s nezdravom politikom.

Izgubio sam jednu stranicu života.
Dobro je da nisam izgubio knjigu.

Nije nego progledao, a već mu se plače.

On je glasnogovornik naše politike.
Možete li zamisliti kako mu je?

Naše polje rada zaraslo je u žbunje.

Dobio je nogu u stražnjicu. Rezultati su vidljivi.

I kada ti je dobro budi skroman, zbog vlastite sreće.

Napokon nešto lijepo za radnika i seljaka – nova
lopata!

Napokon je došao kraj. Ništa strašno, to je samo novi
početak.

Možete me blatiti koliko hoćete. Što vam vrijedi kad
sam čist kao suza.

Nije lako biti gospodar tuđe sreće. Glupost je tako što
i pomisliti.

Seljak i radnik! Nema tu razlike. Siromasi su jedni i drugi.

Ne bježite od sebe, stići će vas tuga.

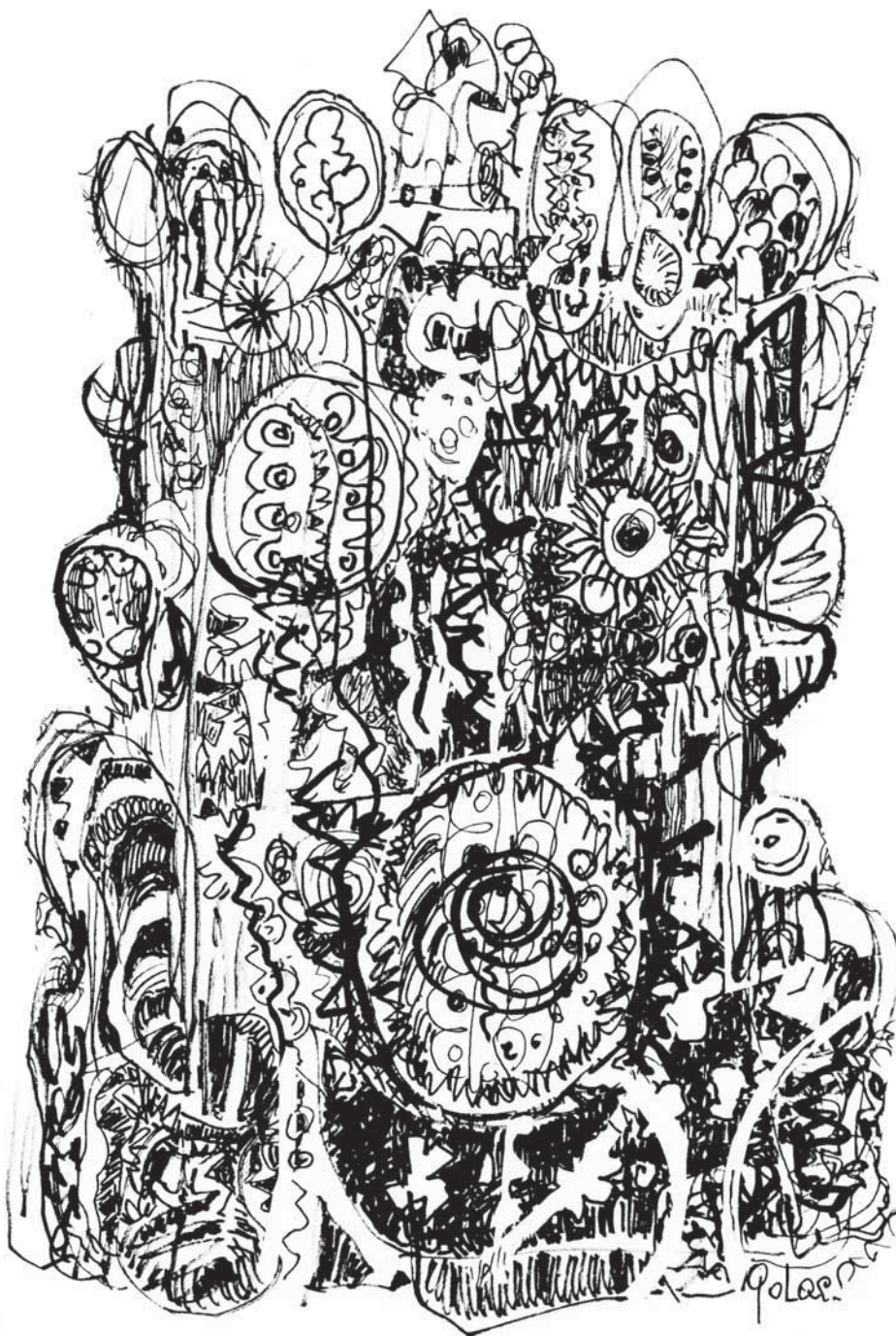
Istaknuo se, bio je prvi među zadnjima.

Nema više snova, samo su iluzije na snazi.

Kopali su rupe kako bi kroz njih izvlačili milijune.

Nije život što govore ljudi, život je ono što govori čovjek.

Nepravda se razmahuje, na sve četiri strane svijeta.

Nekada je radnika bilo kao kiše. Danas je velika suša.

Neću pokleknuti, naučio sam klečati.

Nepravde je bilo i bit će. Svakim danom ima je više.

Ljubav je neiscrpan izvor u napajanju duše.

Kad ljubav zazvoni, brzo otvorite vrata.

Nisam osvetnik, to je zadnje što bih učinio.

Nemoj previsoko, drži se zlatne sredine.

Zašto političarima služi glava? Da je nose na ramenima.

GLUPI I PAMETNI
MOGU ZAJEDNO
DOK SE NE
UPOZNAJU.

Besmrtni Hrvati živjet će vječno.

Život ide nemilice, ne pita vas hoćete li, i možete li.

Skinut s vlasti, gađa na novo prijestolje.

Ukradena štruca kruha kod nas je velika krađa.

Ukradite milijune, slijedi vam nagrada.

Raskošan u ljubavi, za svakoga ponešto ima.

Poslušnici! Siromasi u glavi.

Dušu ću vam pokloniti, neka bude dio vaših otkucaja.

Moja duša – vaši otkucaji, neka bude tako do
sudnjega dana.

Prodane duše nemaju više na što zaigrati.

Na putu sam k' svevišnjem. Hvala Bogu!

Kad vam ukrivo krene, ravnajte pravac.

Vjerovao im je dok ga nisu prevarili.

Uvijek se nađe vrag kako bi čovjeku zagorčao život.

Prazni džepovi ubrzo postaju krpa.

Politika koja ne zna što hoće, izgubit će bitku.

Treba biti čovjek da bi uživao.

Tko traži, uvijek nađe.

Nespreman se popeo do vrha, natrag se vraćao u
slobodnom padu.

Loš odgoj kvari mlade, ne da im da upoznaju život.

Okolo ili naokolo na mala vrata; došli, prošli i otišli.

Beskućnici imaju kuću na ulici.

Na mala vrata ušli, na velika izašli – naglavačke.

Trebaš biti čovjek da bi uživao.

Pazi što govoriš! Slušaju te koji te vole i koji te ne vole.

Klečanje dobro dođe svakom čovjeku.

Kad zlo krene, dobro se skriva.

Sam sa sobom, ponekad mi dobro dođe.

Kredit na kredit, težak teret.

Sklonite im se s puta. Bolje vi njima, nego oni vama.

Narod kad popusti, situacija je klimavija.

Imamo tisuću problema i još nešto sitnog.

Kad je došlo stani – pani, političari su pobjegli.

Skroman – uzvišen – preuzvišen – dragocjen.

Mi i oni, pomirimo se, bit ćemo jači.

OBJESILI SU ZASTAVU
NA POLA KOPLJA,
OPLAKUJU PREVARENI
NAROD.

Priroda sve ima, samo čovjeka nema.

U ovom ludom svijetu najmoćniji galopiraju
svijetom.

Da politika hrvatska i srpska žele pomirenje,
narod bi jedva dočekao.

Narod hoće, luda politika neće.

Ako ne znaš ništa bolje, ti zasuci rukave.

Mržnja je sebe potkovala za svaki slučaj.

Uživanje u sadašnjosti dobar je početak za
budućnost.

Pun mi je kufer obećanja – za nezaposlene.

Kada je sazrio, čekao je trenutak da otpadne.

Europa nas hoće, mi joj se ne damo.

Svoje JA ne prodajem, osim, ne daj Bože u velikoj
nuždi.

Ništa od istrage, sve im je oprošteno.

Pečalbari, naša sirotinja. Bez majčice zemlje nema
uživanja.

Tek kad odu u pečalbu, slijedi pokajanje.

Kada su nas izvarali, nismo im više vjerovali.

Zbogom rodni kraju, ja odoh u pečalbu s tugom u
srcu.

Za zdravlje, ljubav je veliko imanje.

Koliki si – toliki si. Najbolje se s time pomiriti.

Hvalospjevi su jača strana naše politike.

Nezaposleni su navalili, bit će borbe.

Boreći se za pravdu, potrošio je svu municiju.

Okrenuo sam kaput naopako, nek' se vidi, nek, se
zna.

Potrošili smo crnu boju. Ostalo je još nešto malo sive.

Pošteno zarađeno, u Hrvatskoj se najmanje isplati.

U Saboru se ponašaju kao da nisu u Saboru.

Nikad nije bilo da nije bilo. Ovaj put prijeti nam
odmazda.

Ono što se danas radi, najmanje je za bolje sutra.

Našli smo se ispod kišobrana,
kad je kiša najviše padala.

Pošalica, šala i dosjetka, smijehu su temeljnica.

Smijeh od uha do uha najbolji je lijek.

Sa smijehom kroz život idite i ne bojte se
moždanog i srčanog udara.

Gdje ćemo biti kad nas više ne bude?
Tamo gdje su i svi drugi.

Pamet u glavu da nam glava ljepše stoji.

Mali čovjek ne živi od svoga rada,
nego od svoje muke.

Ne žalostite se, čuvajte zdravlje.

Za zdrav duh morate biti važni i odvažni
i dušom bogati.

Šutnja je zlato. Malo morgen,
to je nekada bilo tako.

Tražili su sreću na pogrešnom mjestu – među
ljudima.

**ZA DOBAR I POŠTEN ŽIVOT, TREBA SE
DOBRO I POŠTENO NAMUČITI.**

Gdje su ovce, tu i vukova ima.

Tko nema za danas, ne očekuje bolje sutra.

A kad mu je voda došla do grla, sjetio se da
ne zna plivati.

Kada bi svi bili siti i napiti, bila bi to velika
tragedija.

Klečanje je početak penjanja.

Ludo sretan, poludio od sreće.

Životno iskustvo - koje je to bogatstvo.
Veliko, do Neba.

Našli smo se; on je veličina dopodne, ja poslijepodne.

Zdravlju nazdravimo, kad god je prilika za to.

Neće ona lagano na zelenu granu.
Bosno moja, divna, mila.

Naučio sam gledati ljude, kroz crne naočale.

Kad zlato zablista, čuvajte se rđe.

Što je u srcu i duši, ne može se izgubiti.

Nekada su žarili i palili. Danas samo žare i pale.

Čovjek i priroda, danas je to sramotna priča.

Kada voliš – voli i nemoj se sramotiti.

Moji prijatelji su moji aforizmi. Imam deset tisuća
prijatelja.

Treniram bolji život, da budem jači.

Predate li se njima u ruke, nikada čovjeka od vas.

Razgovarajmo ljudski, neljudski se glava gubi.

Ja znam kako diše naša politika. Na škrge.

Čekamo ih – dogorilo je.

Uzeo je sjekiru u ruke. Morao se nečim braniti.

Ne bojte se smrti; kad umrete Bog će vam pružiti ruku.

Kad mu ne ide, moli Boga da mu krene.

Otac, Sin i Duh Sveti, nikad nam nisu bili potrebni.

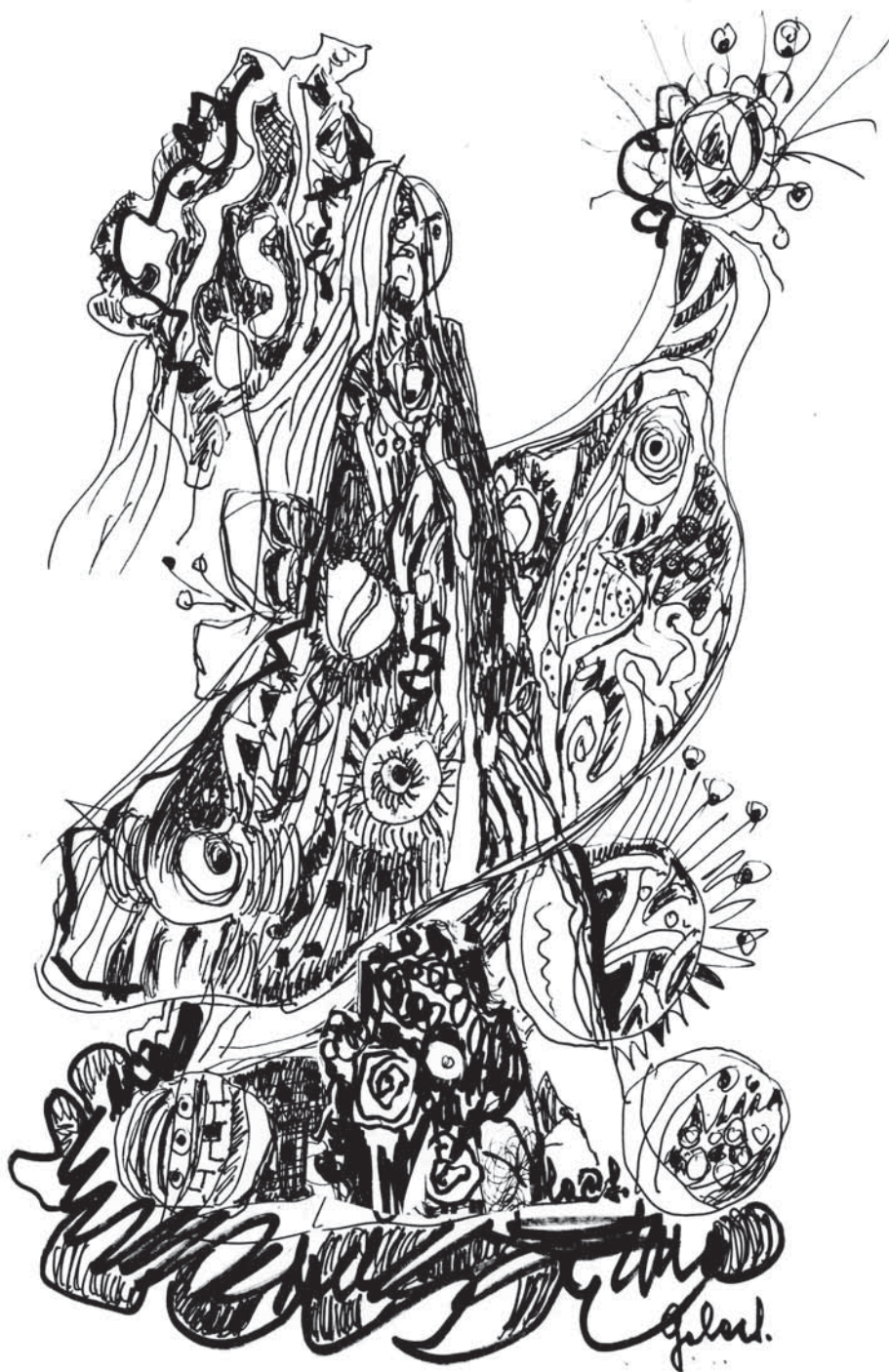
Ako nas čovjek ne pregazi, neće nitko drugi.

U sačuvanoj starosti može se još lijepo poživjeti.

Pali su na glavu da spase tijelo i dušu.

Kad stanemo na svoje noge, vidjet će svijet što su
Hrvati.

Demokracijo divna, mila, upoznao sam te na rubu ponora.

Nije njima ni do koga, ni do sebe samoga.

Politiku ima za sebe, a nas da glasamo za njega.

Što je najljepše u čovjeku? Mir i dobro ako ga ima.

Tko nas pomiri, bit će nobelovac.

Mudrost je znati koliko ti je dosta.

Kad je bilo stani – padni, Hrvati su uspravno hodali.

ANĐELI ČUVARI NEMAJU POSLA NA NEBU.

ZATO IMAJU NA ZEMLJI,

KOLIKO IM SRCE POŽELI.

Radniku je zagarantirana crkavica.

Stari lopov neće olako nasjesti. Iskustvo mu neće
dozvoliti.

Sliku svijeta Bog na nebu slika.

Gospodo političari, nismo mi mala Hrvatska.
Mi smo velika sila.

Naši vatreni još su vatreniji - „svijet su zapalili“.

Ako ne znate što je gnjida, saznat ćete kad vas ugrize.

U ličkom polju ima više bujadi, nego trave.

Nije moje da vam pamet solim. Zato ste vi, gospodo,
zaduženi.

Kada su shvatili da se prevarom može zaraditi,
uhvatili su se posla.

Ne vole me, nisam njihova slika i prilika.
Nije lagano biti prvi do Boga; puno ih se natiskalo.
Ne govori da si dobro, čut će te susjedi.
Ako si svoj, ne idi u njihovo kolo.
Brbljavcu je jezik pogonsko gorivo.
Na što je čovjek došao? Na malo.
Ovaj put su čvrsto obećali, narod naivan, lako ga je
prevariti.

Od obećanja do obećanja, ne znam kako dalje.

Oni potpaljuju, vatrogasci gase.

Ako budemo čekali da nam Bog otvori oči, bit ćemo
dugo slijepi.

Što vi gospodo političari radite? Svađamo se!

Rekla – kazala, bolje i to nego ništa.

Kad sve platim, ostaje mi veliko ništa. Kako do sutra
preživjeti?

Dok je politike, nema zime za satiričare.

Pitanje je, što je bolje, biti ili ne biti čovjek, u svakom slučaju dobro promislite.

Manje novca, više sreće, samo pazite da ne pretjerujete.

Kad jedan ima sve, a drugi ništa, nesretan je i jedan i drugi.

Ne razbacujte se, uzmite koliko vam je dosta i svi ćemo imati puno više.

Mrtav-pijan, njemu dovoljno za jedan dan.

Bože, Bože! Vapaj dolazi od malih i siromašnih ljudi.

Nemojte olako, malo teže, puno je bolje.

Uski interesi bore se zavladatai svijetom. Nisu daleko
do cilja.

Kroz patnju do sreće, neki su i tako pokušali. Rezultat
je grozan.

Najbolje je polagano do sreće.

Ako je bogatstvo iskreno i pravo, ne treba vam puno.

Da je po Bogu, svi bismo uživali, na žalost, nije tako.

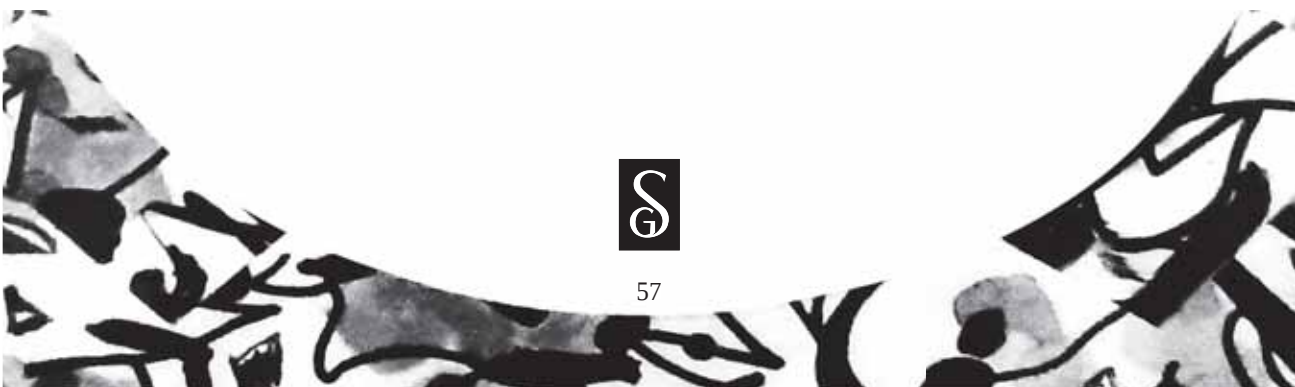
U našem podneblju tražite sebe.

Gladan kruha prodaje se za sitne novce.

KAD VAS ZAGRLI
ŽENA VAŠIH SNOVA,
NE BUDITE SE.

Prava ljubav nije ljubakanje!
Ako nas Bog neće, teško vragu.

Pamtim selo po pjesmi i veselju i po borbi za život.

Kad vam pamet udari u glavu, ne znam čime se
obraniti.

Jedan kao jedan, to su Hrvati – u nogometu!

Nemojte se zavaravati – puno je lažljivaca.

Mudrost je teret blesavima.

Trka - zbrka to je danas život

Sve što dotaknu, brzo se pokvari.

Mir i dobro neka vam je vječno.

Hrabrost je opasna ako si hrabar.

Malo im je iako su sve živo pokrali.

Sve smo runde izdržali, bojim se posljednje.

Ako izgube glavu, nije kriva glava, nego oni.

Ja sam od politike kao Nebo od Zemlje.

Ženino dobro uvijek je blizu mene.

Skromnost je privilegija mene i moje žene. Što nam
treba više?

Koliko se poštujemo, toliko se volimo.

Bilo pa prošlo, ovo što dolazi, nije ni za koga.

Daj što daš, radnici su na to naučili.

Teže je biti živ, nego mrtav.

Odjurio, dojurio. Dobro je da nije vrat slomio.

Pojest će nas rđa ukoliko joj dozvolimo.

Zapamti i čekaj priliku.

Tko život ne voli, nije zaslužio da ga život voli.

Kad vam ukrivo krene, ravnajte pravac.

Napokon smo se digli na noge još samo da
prohodamo.

Dok je bilo – bilo je. Trošilo se nemilice.

Na tržištu rada u Hrvatskoj nema velike trgovine.

Pjevaj i uživaj, najbolji je lijek za sve bolesti.

Zašto Slavonci bježe iz Slavonije? Zato što se u
Hrvatskoj vodi loša politika.

Slavonija je Bogom dana Hrvatima. Nažalost, danas
je i od Boga zaboravljena.

Što imamo od Drave i Dunava? Iseljenu Slavoniju.

Umjesto da su radili, oni su krali. Znali su da se
bogatstvo stječe na pokvaren način.

Kad su zaposjeli, nisu se dali.

Ja sam otrov za lopove – vjerujte mi.

On, on i samo on, a mi? Mi smo proleter.

Što ti je šumar!? Divi se šumi iz kancelarije!

KAD SVI KAŽU
DA JE TAKO,
RECI I TI
DA JE TAKO.

Sve je stalo, samo mi stojimo.

Vjera i nada dvije krasotice.

Došli, prošli i otišli. Nisu znali ništa bolje.

Kad oni odu s pozornice, doći će novi glumci.

Gospodo, gdje ste vi od gospode?

Znate li što je ostalo od radničke klase? Besklasje!

S karakterom nikad do pobjede.

Bivši drugovi, danas su rodoljubi.

Sve je imao osim ljudskosti. Njemu dosta.

Kad nam trebaju, svi su nam dobri.

Imao je sve osim čovjeka. Pobjegao je od ljudi.

Trumpova politika nije luda, nego zastrašujuća.

Svjetska politika od kraj do na kraj svijeta sve je zagadila.

U hrvatskom rasadniku puno je korova.

Ne vole me, nisam im po zubu.

Imamo mi radničku klasu, u crno zamotanu.

Kad su ispali iz igre, znali su da ih čeka teška borba.

Bježim od lopova u dubinu duše.

Voli more, drži se Slavonije.

Porez na porez i eto ti zla.

Odvjetnik je dobročinitelj lopovima.

U osvajanju vlasti moraš biti ono što nisi.

Istinu izreći do kraja, imali bismo
nesagledive posljedice.

Crne misli česta su pojava loših ljudi.

Sve su mu uništili, samo ljubav nisu mogli.

Da nisam umirovljenik, bio bi čovjek.

Kad si u nevolji, ni prijatelj neće k'tebi.
Čeka povoljan trenutak.

Do danas je bio svoj. Jučer je dobio glavni zgoditak na
lutriji.

Kad ne može bolje, gore može sigurno.

Sve bih, samo jedno ne bih, u političare ni za živu
glavu.

Naša politika s tisuću mana.

Bolji od boljeg ima pravo hvaliti se.

Tajkunizacija je poplavila Hrvatsku. Neki su se
spasili.

Služite li novcu, bit ćete bogat služak.

Početak nam je bio fantastičan, a onda je krenula mafija, za
novi početak.

Nije lako njih imati uza se, kad znaš što su i kakvi su.

Vlast se podijelila na naše i njihove. Teško našima.

Tajkun do tajkuna, velika mizerija.

Koga novac ne pokvari, to je čovjek.

Da mi dadu zakon u ruke, prvo što bih učinio, lupio
bih šakom po stolu.

Ima nas od nemila do nedraga, od nemila najviše.

Nemojte sve sebi! Dajte i drugima da žive.

**JA I JA! POZNAJEMO
SE OD ROĐENJA.**

Svega pomalo, pravi život.

Danas su ljudi sve više na vruga nasađeni.

Lakše mi bi bilo da sam konj, nego čovjek.

Do drugog koljena kako tako, za dalje nemam riječi.

Predbacuju mi da nisam čovjek.
Sreća moja što mi oni to kažu.

Tek kada sam se spustio na zemlju, shvatio sam kakvi su ljudi.

Imam ih u šaci. Što ti vrijedi kad ne znam lupati šakom po
stolu.

Uz ljude se ne isplati biti čovjek.

Da bi bio mudar moraš proći kroz životne bure i oluje,
samo s jednim ciljem da bolje upoznaš život.

Kad nam svane, morat ćemo pričekati da se
probudimo.

Hrvati su „slijepi“ kad ne vide što im političari rade.

Budi strpljiv, samo pazi da ne pretjeruješ.

Nećemo izaći iz krize samo tako,
mladi se navikavaju na loše.

Nije imao sreće i plićak mu je bio dubok.
Neće vrag na vruga, zato hoće čovjek na čovjeka.

Dan mu je dug, mjesec predug, godina neizdrživa.
Jebem ti ja takav život.

Da nije vizita, bolesnik nikad ne bi vidio doktora.

Obećavali su im med i mlijeko, a ispala je gorka sol.

Ako križ nije nosio, dajte mu ga, inače nam neće
vjerovati.

Pomirimo se iako znam da je nemoguće.

Pedofilija za crkvu ne može biti veća sramota.

Na kraju, pošten za poštenje dobije nagradu od Boga.

Kad mu je sijevnulo, oluja je već počela.

Sam samcat, oni navalili sa svih strana. I što se
dogodilo? Nisam se predao.

Lako je majmunima, otporni su na vragove.

Ne otvarajmo javne kuhinje, dajmo ljudima posao u ruke.

Nesretan sam, zato što sam od onih što misle da sve
znaju.

Naše dobro je obećavajuće.

Naše su pojeli i popili i nisu štedjeli.

Naše su prokockali, svoje štede u bankama.

Da sam ja Papa, sramotu koju su nanijeli djeci,
kaznio bih tako da više nikada ne vide ni sunca ni
mjeseca.

Naši političari su lako obećavajući, a narod slijep.

Svi hoće biti šerifi s pištoljem oko pasa.

Ako čekate sreću da budete sretni, više ćete biti
nesretni.

Kod nas kriminalci uživaju na slobodi.

Nose titulu oko vrata da je ne izgube.

Reforma odgoja, utopila se u reformi obrazovanja.

Ono što nosim u sebi sa sigurnošću mogu reći da je
moje.

Nije moje da im sudim, moje je da pošteno radim.

U ovom ludom svijetu, svi su naoružani, budale i
pametni.

Kad vam život dosadi, zasučite rukave. Odmah će
vam biti bolje.

Koliko je nepravde, a koliko će je tek biti.

PONIZNOG

NE

MOŽETE

PONIZITI.

Hoćemo nećemo, morat ćemo.

Ako ti zavide ne okreći se, neka ti još više zavide.

Zašto plaćamo televizijsku pretplatu, sramota je
priznati.

Od kada je Boga i čovjeka zdravlje je bilo prvo i
posljednje.

Budala s budalom u svemu se slaže, osim što ne želi
priznati.

Od kada su me istukli lopovi, od tada sam puno pametniji.

Gledao sam iz perspektive malog čovjeka. I što si vidio?
Beznađe!

Kad vas bolest stigne, vi joj utecite.

Idemo putem zdravog razuma, znači, stići ćemo.

Kome treba pojas za spašavanje? Zna se!

Hvala, hvala, hvala! Što nam više treba!?

Istinom do istine teško se dolazi. Šuma je gusta i neprohodna.

Tko kaže da su Hrvati siromašni? Stranci se na ljetovanju dive našem jelu i piću.

Tko ima vraga u sebi, veći je od vraga.

Kriminal je u Hrvatskoj domaći proizvod, jedino to ne uvozima.

Kad se dvoje ludo vole, ne zna se tko je luđi.

Zašto bih se ja predao, zar ne vidite u meni Hrvata?

Gospodo, s obećanjima se ne živi.

I kad jesam i kad nisam, ja sam svoj.

Zašto jurite? Kad bismo znali, zašto ne bismo jurili?

Misli da ne misliš, prije će ti proći vrijeme.

Radi na sebi, imat ćeš posla koliko želiš.

Veliki snovi u malo prostora brzo zakržljaju.

Nije lako biti na tronu, kad na tron svi pucaju.

Usijanim glavama gori pod nogama.

Ima žlicu i vilicu i prazan tanjur.

Čovječe, skloni im se s puta. Kad prođu dionicu, vrati
se natrag.

Nije imao sreće, svi su mu podilazili.

Ne daj Bože da dobijemo sve što poželimo.

Nikad nije zasukao rukave, a htio bi raditi.

Niste vi gospodar sudbine, na Nebu je gospodar.

Od kada sam njihov, od tada nisam svoj.

Nemojte im bježati s puta, pomislit će
da su pobjednici.

Lakom se ne da podmititi, uvijek mu je malo.

Tko hoće raditi, hoće i živjeti.

Nesreća za nesrećom ide.

Zna da ne zna, a radi kao da zna.

Europa na obožava, sve bi dala za naš plavi Jadran.

Došli, prošli i otišli, to im je sve što znaju.

Predaš li se u bescjenje nitko te neće.

Zapni i potegni! Imat ćeš više.

Za početak je važno da hoćeš.

SUMNJU SU POSIJALI,
UROD JE ZAGARANTIRAN.

Iza poštenog čovjeka ne znam koliko ide
nepoštenih.

Ratujemo sami sa sobom. Susjedi nas podupiru.

Bože moj gdje si bio dok su oni crni scenarij
sprovodili?

Ne sili se sa životom da ne saznaš koliko si slab.

Općepoznati aforizam “Smijeh je najbolji lijek!”.

Iz krivine u krivinu, nema gdje, nego u krivinu.

Za sto godina, zgodno rečeno, neće nam biti bolje.

Ima prsa u koja se strašno busa. Neka, neka doći će
vrag po svoje.

Ima li sreće u nesreći? Ima, ako si sretan.

On je božji i vražji. Umiljava se i Bogu i vragu.

Sebičan kad krađe sve bi uzeo.

Bježao je od istine. Jadan čovjek na što su ga ljudi
natjerali.

Nahranio je dušu brže-bolje, nije znao uživati.

Ima cipele, jednu nosi dopodne, drugu poslijepodne
da mu duže traju.

Ako nikad niste boravili u zlu vremenu, u velikom ste
hendikepu.

Sve sam prebolio, samo tugu nisam. Nisam je mogao
iz srca izvaditi.

Neću po imenu i prezimenu, vi to rješavajte.

Sirotinja, kad je najgladnija, uzme komad kruha.

Da je gladna, gladna je, to sirotinji najteže pada.

Pamet u glavu da ti bolje ide.

Riječi su im slatke – čuvajte se, najčešće otrovne.

Bit će posla za policiju. Djeca se često igraju rata.

U reformi ni riječi o odgoju. Znači li to da su nam
djeca odgojena.

Nema znanja - ima vezu.

Palikuće nam dolaze kada je najvruće.

Satira je moćno oružje za bolje sutra.

Pesimisti su rušilačka snaga naše budućnosti.

Kad mu je sreća okrenula leđa, nije se predao.
Upornost ga je vratila u život.

Aforizam rijetko promaši cilj.

Moderna škola je na vidiku, ali još uvijek daleko.

Nema nam druge, morat ćemo se boriti za bolje sutra.

Kaznili su ga njegovi jer je bio bolji od njih.

Kad Hrvati zasuču rukave, vidjet će Europa, samo taj
dan treba dočekati.

Tko zgrabi sreću, neće daleko stići.

O politici tek toliko, nije više zaslužila.

Živi i uživaj ako si pametan.

Pametnome dva puta dosta.

Razočaranom ne dajte uzde u ruke.

Samo ovdje i samo sada.

DOMOVINA!
SJAJ I ODSJAJ,
SVJETLOM SUNCA
OBASJANA.

Neizvjesnost nas tjera da mislimo brže.

Nevjera nam je ušla u kosti. Kako da im
vjerujemo.

Najprije sagledaj, a onda gledaj i uživaj.

Pamet u glavu, natrpaj koliko možeš.

Nemoj se predati, čekaj priliku.

Ne gledaj problem izdaleka, izbliza se bolje
vidi.

Neće mene moji kad sam kao i oni.

Kome danas treba vjerovati? Bogu jedinome.

Sve što je dobro u ovoj knjizi je skupljeno.

Svijeća gori, demokracija se topi.

Ako je istina u vašim rukama, ne mogu vam
podvaliti.

Duboko smo zaglibili. Teško nama s njima.

Treba naći čovjeka, dobrog i poštenog. Hvala Bogu, ja
sam ga našao.

Dok su oni više rušili, mi smo bili više ujedinjeni.

Moji aforizmi meni su prijatelji, olakšavaju mi život.

Tko je mislio da će Hrvati rat dobiti. Svi poštenu,
mudri i pametni ljudi.

Lažeš li sebi, zapamti, neće ti na kraju ispasti dobro.

Prijatelj mi ušao u dušu. Hvala prijatelju, sad sam bolji i jači.

Plitki aforizmi plivaju na površini.

Primiti priznanje od jačega, veliko je priznanje.

Bio sam, bit ću i ostat ću svoj na svome. Ništa ljepše i
uzvišenije nema.

Velikom radniku nitko nije spomenik digao.

Zapiši, da budeš siguran da ti neće nikuda uteći.

Sam, dosadan sam sebi.

Dajte iskustvu ulogu da vas vodi kroz život.

Političari, umišljene veličine.

Kad sam obolio, shvatio sam da me žena voli i
poštuje.

Zlu ne dajte ni milimetar svoga srca.

Digli su se na noge – goli i bos.

Razapet je između dva zla: vruga i lošeg čovjeka.

Gladnome je teško gledati prazan tanjur ispred sebe.

Zakuhali i utekli.

Igrale se delije, sreća naša što se nisu naigrale.

Naše slabosti, njihov dobar početak.

Polje rada - urodilo plodom.

Milijun mu je bio dovoljan za početak.

Zašto se ljudi debele? Zato što jedu preko mjere.

Kad vam se pruži prilika ni jednog trenutka ne čekajte, da ne požalite.

Veliki igrači: Amerika, Kina i Rusija svaka svoga Boga ima.

KAD NAM TREBAJU,
SVI SU NAM DOBRI.

Svijet današnjice boji se sutrašnjeg dana.

Raj na zemlji sve je manji, a pakao napučeniji.

Svijet se dijeli na: velike i male, moćne i nemoćne, jadne i žalosne. Neću više da me tuga ne ubije.

Vjeru imamo, nadu nismo izgubili.

Ne dajte se, za toliko ste jači.

Kad idete nizbrdo svaki korak dobro odmjerite, da stignete živi i zdravi.

Za dobro naroda, dobro je da Vlada vlada – dobro.

Vjeru ne napuštaj, drži je uza se.

Domovi umirovljenika posljednja su stanica na put u vječnost.

Daleki Istok, što dalje, to nama manja opasnost.

Lude godine – godine naše djece.

Imamo more problema. Mi Hrvati smo pomorska
velesila.

Jedni bi sve, drugi bi još više.

Otac, Sin i Duh sveti trebali bi se češće sastajati.

Djeca i mobiteli, užasno zvuči.

Vrag je preuzeo ulogu. Čovjek nije imao izbora.

Na ovaj način nema pomirenja.

Ja! Moj kist i moja olovka, živimo život.

Tko će nas spasiti? Ne znam kako je na Nebu.

Idemo li putem zdravog razuma, nemamo šanse stići prvi.

Nemamo se s čim pohvaliti. Gdje god staneš, staneš u govno.

Ne uspoređujemo se, jednaki smo.

Ne pretjeruj, ni za koga nije dobro.

Novac je da se troši, a ne zato da gnjije u slamarici.

Neradnik nema šanse pogriješiti.

Kad je bilo stani – pani, jedni su pali, drugi su ustali.

S politikom ne možeš samo tako, ona vedri i oblači.

Brojim dane, o godinama ne razmišljam.

Gospodine, druže, vraže, svi ste mi jednaki.

Svi su moji aforizmi provjereni, ako mi žena kaže da
mogu ići, ja se ne dvoumim.

Mrtvačnica nije ništa drugo do li frižider za mrtve.

Ne veselim se političarima. Oni su glasnogovornici ovog
ludog svijeta.

Dva političara, tri problema.

Prokletstvo je zarazna bolest, čuvajte se.

Kako ćemo doći na svoje, kad su nam sve pokrali.

Kad zlo dođe i najjači bježe.

Depresija – željezna vrata.

Nema više ja tebi ti meni, ima ako se pošteno
dijeli.

Kad govori o sebi, ne zna stati.

Ode li ljubav, a prijateljstvo dođe, ne sekirajte se.

Dobro je jedno i drugo.

Danas je ludo biti pametan, nitko te neće.

**POŠTENO SU ZAIGRALI,
PRVA VELIKA GREŠKA.**

Gola istina – težak teret ako je samo istina.

Gospodarska politika! Dobro ste čuli – nemamo je.

Bit će nekako, u to ne sumnjam.

Krv nije voda, kod mene izgleda da jest.

Bez dobrog čobana, nema dobrog stada.

Isplati li se još uvijek biti čovjek. Meni se isplati.

Naši vatreni, da nisu bili vatreni, ne bi utakmicu dobili.

Pucat nemoj dok ne zapucaju.

Ja sam svoj: bio, bit ću i ostat ću, ako mi dozvole.

Sve su nam obećali. Pravo je čudo da im vjerujemo.

Suicid-veliko zlo ovoga svijeta.

Volimo se, ljubimo se, poštujemo se – čista utopija.

Svemoćni su pa nas se ne boje.

Lako je zaigrati, treba odigrati.

Politiku sam ostavio na miru iako znam da to nije
zaslužila.

Od straha da neće uspjeti, suicidom riješio probleme.

More problema zapljuskuje sve obale svijeta.

Kad su nam spakirali, odmah su nam i poslali.

Kad život krene, trčite za njim da vam ne utekne.

Kad zlo zaigra, zemlja se trese.

Jedni se slažu, drugi se ne slažu, ne vjerujem u njihov učinak.

Ukrali su mi naočale; bez njih sam slijep.

Internetske mreže – puno dobrog, puno zla.

Šalu na stranu da se vidi do kamo smo stigli.

Potrošio sam se, uvjeravajući budale.

Ne poznaju more, zato im se događaju nesreće.

Životna škola donosi bogate plodove.

Oni bi svoje, naše i njihovo, što ti je ljudska lakomija?

Od kulture se danas ne može živjeti. Entuzijasti su pokušali i nisu uspjeli.

Pokvaren čovjek jako smrdi.

Istinom do pobjede, ništa nema milije i slađe.

Sram nas bilo, priroda ne zna što bi s nama.

Lako je vragu kad ima ljude naokolo sebe.

Tako smo daleko, a tako blizu. Tehnologija čini svoje.

Kad vrag dođe po svoje, dajte mu i bježite.

Ne možeš bez vraga, jednog otjeraš, drugi dođe.

Ako su vam oni sve, vi ste siromah.

Što se je njima zakleti pred Bogom i narodom, ništa lakše.

U susretu s istinom duboko joj se poklonite.

Ako držite do sebe i poštujete druge, imate široke horizonte.

Za kraj sam se predao u Božje ruke. Zauzvrat sam dobio veliko smirenje.

Digli smo se u nogometu do zvijezda. Čuvajmo
stečeno!

Zagospodari sebi, lakše ćeš druge podnositi.

Svibanjska proslava radnicima ne donosi ništa.

U rastavi sam sa životom, nažalost svemu dođe kraj.

Sirotinja me je učila kako se može veselo i sretno
živjeti.

Krivo obogaćeni idu krivo u život.

Istinom do svjetlije budućnosti.

Naše – vaše, njihovo najviše.

ŽIVOT JE POPUŠIO,
NA KRAJU GA JE
NIKOTIN UBIO.

Nemojte s životom samo tako. To je nešto što se mora
poštivati.

Za početak, ne dajte se, za dalje, nadajmo se.

Priroda ima sve, samo čovjeka nema.

Okolo naokolo, sprijeda i straga, za da, uzduž i
poprijeko, sve bih dao za malo zdravlja.

Kad slikam i pišem, zaboravim na bolest.

Kome se bježi u daleki nepoznati svijet? Prognanim,
jadnim i nemoćnim.

Oni su nas. Važno je ne ostati dužan.

Ponos je ljudsko dobro, s kojim se ne ide među ljude.

Nema sretnih i zadovoljnih, toga je nekad bilo u
izobilju.

Dajte mu misliti, možda što smisli.

Ako ne bude, bit će kako bude.

Nisu se štedjeli. Zato su kratko živjeli.

Kad život krene, ne jurite!

Što će seljak kad ne bude sela? Otići će trbuhom za kruhom u Njemačku.

Samo svoj, velika kirjanja.

Teško je biti čovjek među ljudima.

Životni orijentir: gledaj ispred sebe.

Kako je lijepo boraviti u duši Domovine.

Njihove zavrzlake koč razvoj, ili ne znaju, ili neće vidjeti.

Od čega boluje sirotinja? Od tuge i žalosti.

Koliko oni nama, toliko mi njima. Znači, nema pomirenja.

Moja prednost, vaš gubitak.

Voli more, drži se za mornare.

Jedno vrijeme bio sam im vješalica. Snagom ljudskosti, uspio sam.

Što će budali glava? Da je drži na ramenu.

Imaju kule i vile. Obrambene zidove će izgraditi.

Ni sto godina nije puno ako ste doživjeli stotu.

Pametnom čovjeku cijena je visoka.

Čovjek je oaza u pustinji.

Padni, stani i ustani, bit ćeš jači.

U Domovinskom ratu svi smo bili anđeli čuvari.

More trpi, more stenje. Do kada i koliko,
veliko je pitanje?

Ne laži i ne petljaj.

Kad nađete sebe, zalijepite se.

Uzajamno pomaganje, velika je snaga nama i njima.

Udružite snagu, zdravlje i ljubav – za sretan i dug
život.

Treba biti čovjek da bih uživao.

Sve je u rukama interneta. Internet vedri i oblači.

Glavu gore, bolje ćeš vidjeti.

Svi smo naoružani do zuba, a svijet je tako mali.

Nema nam spasa. Ima, ima – pod zemljom.

Dok je padao, nije imao vremena za razmišljanje.

Moji prijatelji, čvrsto sam ih zagrlio da mi ne uteknu.

Držimo se jedni drugih, lakše ćemo problem savladati.

Kad priroda bude na rubu strpljenja, čovjek će biti na
rubu propasti.

ISKUSTVO JE
OSLONAC DUŠI
I TIJELU.

Čitav život se znojio za bijednu mirovinu.

Moja sjena, moj vjerni pratitelj.

Da su Hrvati i Srbi pametni koliko nisu, znali bi da svađa
nikome dobro ne donosi.

Politika je zlo koje razdvaja ljude.

Kamo ide ovaj ludi svijet? U propast. Zemlja otrovana, zrak
otrovan, voda otrovana. Ništa više zdravo nije. Da oprostite, u
ovom ludom svijetu čovjek je najebao.

Slušaj kako zemlja stenje!

Treća dob – žalosna dob.

Okrenite se oko sebe, sve ćete vidjeti.

Teško je ne ukrasti ako si gladan.

Bez čovjeka nema čovjeka.

Ne vidim ih, crni su mi pred očima.

Nama domovina, njima vlast i vladavina.

Koga zastupnici zastupaju? Sebe.

Slušam, gledam i ne vjerujem.

Ludo je danas biti pametan uz toliko pametnjakovića.

Još nam pričaju priče za malu djecu.

Lako je pomiriti dva siromaha. Nemaju se zbog čega svađati.

U borbi ljubavi i zla, zlo je uvijek poraženo.

Vrati mu dva puta više da se opameti.

Malima malo, to im je porcija.

Što mi to radimo? Plaćamo cijenu za njihov nerad.

Loša hrana iz uvoza ubija Hrvate.

Naša Vlada naša parada, našem seljaku guzica se
vidi.

Političari su uzorali i posijali, korov se širi uzduž i
poprijeko.

Od pet Hrvata dva ne rade, tri nemaju posla.

Bježite li od sebe, stići će vas jadi.

Isplivat će naš narod, naučio je i u mutnome plivati.

Hrvatskom seljaku su zapalili svijeću, a potom ga pokopali.

Kada su krenuli, nisu gledali ispred sebe.

Što uradiše od naroda sram ih bilo.

Gdje ću biti za pet godina? Sreća moja što to neću doživjeti.

Radnički minimalac, imat će vrag posla.

Reforma škole; mijenjamo staro za novo.

Kad vam kolo krene nizbrdo, vi stanite ispred.

Nova potražnja znanja i učenja.

Što je nama reforma škole dala? Puno problema.

Volim ne volim, moj je veliki problem.

Kopali su rupe u zakonu, da ga bolje iskoriste.

Ako nikad prije nije bio u politici možete mu vjerovati.

Tko tjera mak na konac, dobit će rubac.

Vrag je politika! Tako su govorili, tako i danas govore.

Neće k meni politika, zna koliko je volim.

VJERUJEM U DOBROG
ČOVJEKA - ČISTA NAIVA.

Ako vas uvjere, vi ste prevaren čovjek.

Ljubav može na milijun načina, može i na više.

Dao sam sve od sebe, sada tek ništa nemam.

Imam dušu, rado bih je poklonio Vama.

Koliko volim glogov trn, toliko njih volim.

Euri mu zapinju za oko i tako svali dan.

Nikad ništa ako stalno idemo od početka.

Sve ide na njihov mlin, sirotinjski je presušio.

Da nismo u znanosti, bili bismo u kamenom dobu. Baš lijepo,
živjeli bismo zdravo, ljudski i pošteno.

Od mrava do slona daleki je put.

Lopovi znaju što žele, ukrasti što više.

Ništa, ništa, ništa i to mu je puno.

Tko smo mi da se bojimo straha. Reći ću vam, mi smo
Hrvati!

Kako živimo, dobro je da smo živi.

Radno nesposobni uživaju u ovome što rade.

Neće njih narod, oni će sami sebe.

Radnik – čitav život zbraja i oduzima, nikako da nađe
računicu.

Kad dođu na vlast, odjedanput postanu drugi ljudi.

Došlo vrijeme, nitko nikome ne vjeruje.

Koga politika pokvari, pravi je pokvarenjak.

Roboti dolaze na scenu, neće biti glume.

Vrijeme juri, neka juri, ja ću polagano.

Robot – čovjek od čelika.

Kako on može sa srcem, a ja ne mogu s toljagom.

Što je bilo bilo je, toga više nema – ni za lijek.

S istinom se ne možeš boriti, ne možeš ni ratovati.

Naša polja pusta – opustila. Zašto je tako, kriva je naša
politika.

Idemo! Mili moji kuda koji – žalosna priča.

Kada sam zadnji ispit položio, pomislio sam bit će posla.
I dan danas mislim tako.

Hrvat i Srbin braća su po rođenju, po životu daleki rođaci.

Njihova sila i nepravda narodu je dodijala.

Kad život krene tko ga može zaustaviti? Smrt!

Od života uzmi koliko možeš, a ne koliko hoćeš.

I kad izgubite bitku, računajte da sve nije izgubljeno.

Hodajte uspravno da se ne iskrivite.

Život je veliko ništa, ako ga ne znaš proživjeti.

Kako ću poštivati vas, ako ne poštujem život.

Egzodus – tužna priča nikad kraja.

Nezasitnost je glavna hrana bogataša.

Parola za danas: Drži, daj, ne daj.

Upornost pobjeđuje prije ili poslije.

Koliko imamo lopova? Mali milijun i još milijun u rezervi.

Bolje u ičemu, nego u ničemu.

U LUDOJ SADAŠNJOSTI,
BUDUĆNOST NIJE
OBEĆAVAJUĆA.

Svi koji su sreću kupili, brzo su je izgubili.

Kad zasjedne u dobro, ne zna se dignuti.

Život je jedan – čuvajmo ga!

Laž je gotova istina, kad svi lažu.

Pravac za Njemačku, ne skrećite lijevo ni desno.

Kad slušam političare, mozak mi stane.

Moja kuća, moja obitelj, što bih trebao više.

U ovom ludom vremenu pjesnici se ne snalaze.

E, moj pjesniče s dugom kosom i dugom bradom,
ostavi se ćorava posla.

Je li koka ili jaje?
Znanstvenici su digli ruke – predali se.

Nisam vjerovao dok se nisam uvjerio.

Bolujem od tuge i žalosti.

Tko te danas pita kako ti je.
Trpi i šuti ili reci dobro mi je.

Danas obećavaju, sutra jadikuju.

Zdravlje – sreća i veselje.

Stani – pani, bolje je ustati.

Ptice više ne pjevaju, i one se boje inflacije.

Svađaju se pred narodom, ne znaju ništa bolje.

Bog je gospodar, njemu se molimo za život.

Bili smo i bit ćemo. Bog će nam pomoći.

Mali čovjek – tuga i jad.

Iživljavaju se! Je li to put razvoja?

Radnik je veliki jadnik, ma gdje bio i gdje postojao.

Velike gazde ne pitaju, oni uzimaju.

Sila na silu, mali stradavaju.

Što radnik može? Može moliti, može klečati, može plakati. Sve može, samo ne može živjeti kao čovjek.

Iz blata u blato, možda što bude od nas.

Vučedolska golubica, hrvatska ljepotica.

Svjetska politika svijet je zagadila.

U starosti, ako nisi mozak zaposlio, glava ti neće
oprostiti.

Kad starost zakuca na vrata, širom ih otvori da
starost shvati da se je ne bojiš.

Sjaj na Nebu, je odsjaj na Zemlji.

Kuda idu divlje svinje? U tartufe.

Kada se je obogatio, bogatstvo ga je ubilo.

Konkurencija sijeva, bit će grmljavine.

Bez muke nema užitka.

Na Dalekom Istoku rakete rade svoje.

Preko Boga i čovjeka, do pravde i poštenja.

Prije je bilo ajme meni, sada je a joj meni.

Lako bih ja da mi nije teško.

Gladan jesam, sit sam svega.

Ne damo se hrđi pod noge, neka hrđa druge jede.

KADA SE POMIJEŠAJU

SUZE I ZNOJ,

OKUS JE GORAK.

Život sagledajte uzduž i poprijeko da vidite gdje se
sreća skriva.

Usput rečeno puno se toga kaže.

Nije mu ni do koga osim sebe samoga.

Ne damo se bogatima. Naše siromaštvo je puno
bogatije.

Vi samo radite, mi ćemo sve drugo.

Ministri u Vladi su dobrostojeći ljudi. Što god kažu
njihovo se uvažava.

Bogato iskustvo – najveće bogatstvo.
Nije dobro biti među ministrima,
stalno si podcijenjen.

Na jeziku mi je ostalo, kad se sjetim reći ću vam.

Vrijeme ide, Hrvatska nazaduje. Gospodo političari
to je vaše djelo.

Prije svega upoznaj sebe, za sve drugo bit će
vremena.

Dug na dug, mladima na teret.

Hoćete li? Hoćemo! Svi u isti glas.

Nije se nego opekao, a već potpiruje novu vatru.

Sanjaj rajo! To ti Vlada poručuje.

Napisati dobar aforizam, to mi je veselje.

Dolje pakao, gore raj.

Slijepac kod zdravih očiju vidi kao jastreb.

Kad se hvali, na sva usta se hvali.

Zdravlje je temelj. Čvrst temelj svemu odolijeva.

Dobro se čuvaj, svima se žuri.

Tko su oni? Vuci i hajduci. A mi? Mi smo nemoćni čobani.

Nismo ispali iz igre, još nas tuku.

Biti radnik u Hrvatskoj, težak je posao.

Od kore kruha ne možeš ispeći kolač.

Dobar čovjek: bio, bit će i ostat će budala.

ŽIVOTOPIS

Stipe Golac, alademski slikar, pedagog i književnik

rođen je u Ličkom Ribniku 13. 04. 1939. - umro u Gospiću
15. 12. 2018.

Osnovnu školu završio je u Ribniku. Školu primijenjenih umjetnosti završio je u Zagrebu, u klasi Vilka Selana Glihe, 1961. godine. Diplomirao je na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Beogradu, u klasi Mihajla Petrova, 1966. godine. Nakon završenog studija radi u Gimnaziji „Nikola Tesla“ i na Pedagoškoj akademiji u Gospiću. Od 1977. godine prelazi na Pedagoški fakultet u Rijeci, Radna jedinica Gospić, gdje radi kao redoviti profesor Metodike likovne kulture.

U dva mandata, od 2000. do 2005. godine, bio je dekan Visoke učiteljske škole u Gospiću, davši tako značajan doprinos razvoju visokog školstva u Ličko-senjskoj županiji.

U najtežim danima Domovinskog rata bio je voditelj Odjela Pedagoškog fakulteta u Rijeci, čime je sačuvan kontinuitet postojanja visokoškolskog studija u Gospiću.

Slikar, književnik i pedagog sretno je objedinio te djelatnosti u snažan kreativan izraz. U slikarstvu je ostvario sedamdeset tri samostalne izložbe u zemlji i inozemstvu. Sudjelovao je na brojnim humanitarnim likovnim kolonijama. Dobitnik je za svoj umjetnički rad više priznanja i nagrada.

U domovinskom ratu poklonio je više svojih djela u znak pomoći stradalnicima domovinskog rata.

Tijekom domovinskog rata aktivno je sudjelovao u radu i promicanju Humanitarne zaklade za djecu Hrvatske, te je bio dugogodišnji donator mnogih udruga i pojedinaca na području RH.

Jedan je od organizatora poznate likovne izložbe „Lički likovni anale“ na kojoj su od 1966. godine izlagali najpoznatiji hrvatski slikari, kipari i grafičari. Jedan je od osnivača Likovne galerije u Gospiću.

Objavio je mnoštvo stručnih tekstova s područja kulture, umjetnosti, odgoja i obrazovanja, te slijedeće knjige:

1. Čovjek i život (aforizmi), Klub samoupravljača, Zagreb, Ličke novine, 1984.
2. Školski aforizmi (aforizmi), Školske novine, Zagreb, 1991.
3. Oblikovanje papira, priručnik za nastavnike, odgajatelje i studente, Školska knjiga, Grafički zavod Hrvatske, 1991.
4. Izabrani aforizmi (aforizmi), Školske novine, Zagreb, 1994.
5. Ulaz na mala vrata (aforizmi), Školske novine, Zagreb, 1996.
6. Stipe Golac, monografija, Đuro Vandruga, Kratis, Zagreb, 1999.
7. Život naš svagdašnji (aforizmi), Visoka učiteljska škola, Gospić, Kratis Zagreb, 2001.
8. Za spas tijela nahranite dušu (aforizmi), Visoka učiteljska škola, Gospić, Stajer-graf Zagreb, 2004.
9. Molitvenik za malog čovjeka (aforizmi), Stajer-graf, Zagreb, 2006.
10. Krivo živite ispraviite se (aforizmi), Mtg-topgraf, Velika Gorica, 2008.
11. Život koji to nije (aforizmi), Mtg-topgraf, Velika Gorica, 2010.
12. Ovaj ljudi svijet (aforizmi), Stajer-graf, Zagreb, 2012.
13. Ovce i vukovi (aforizmi), Stajer-graf, Zagreb, 2014.
14. Ukorak s nevremenom (aforizmi), Stajergraf, Zagreb, 2015.
15. Uski interesi široko su zavladaali (aforizmi), Stajer-graf, Zagreb, 2017.
16. Priručnik za život (aforizmi), Stajer-graf, Zagreb, 2018.
17. Slobodna misao, veličina je svih veličina, (aforizmi) Stajer-graf, Zagreb, 2020.

Stipe Golac u svojim knjigama na poseban sažet, aforističan način govori o životu i radu čovjeka, suprostavljajući se izopačenoj slici svijeta, što je neiscrpno ljudsko i humano blago koje nam je podario. Silnom energijom i ljubavlju nastao je veliki ciklus slika „Kameni cvjetovi“, kojim Golac daje novu vitalnost u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti – napisao je književnik Grga Rupčić.

Godina 2001. na Prvom hrvatskom festivalu humora i satire u Slavonskom Brodu dobitnik je zlatne plakete i prve nagrade za aforizme, što je bio snažan poticaj za budući rad. Godine 1996. odlikovan je za doprinos kulturi Republike Hrvatske, redom Danice Hrvatske s likom Marka Marulića.

Dobitnik je priznanja Visoke učiteljske škole za poseban doprinos Visokoj učiteljskoj školi u Gospiću.

Dobitnik je priznanja Sveučilišta u Rijeci za cjelokupno umjetničko, stručno i nastavničko djelovanje, te osobiti doprinos Sveučilišta u Rijeci i društvenoj zajednici. Dobitnik je više nagrada i priznanja za svoj slikarski rad.

Član je Hrvatskog društva likovnih umjetnika Zagreba i Hrvatskog društva likovnih umjetnika Zadra. Član je društva hrvatskih književnika Herceg Bosne. Uvršten je u Likovnu enciklopediju i Hrvatski biografski leksikon.

Sada i zauvijek

Tišina nevidljivih dodira po mojoj duši
daje mi znak da si tu.

Oduvijek i prije i sada i zauvijek...

Čovjek, otac i čovjek!

Dirljive priče djetinjstva,

priče života,

priče o ljubavi.

Pričaš ih i sada i zauvijek.

Tvoje riječi su bile tople,

Tvoje riječi su bile ozbiljne,

Tvoje riječi su bile istina,

Tvoje riječi su bile ponos,

Tvoje riječi su i sada i zauvijek.

Naslikao si sliku života,

zagrlio si ljubav svoju,

a mi ti svijetlimo noću,

da nisi u mraku,

da ti je ljepša zora.

Oduvijek i prije i sada....

I čekaj tu najljepšu sliku,

ona će doći...

I bit ćemo opet skupa,

u najljepšoj duginoj boji...

Supruga Slavica, djeca Marina, Ivan i Ana!

